

Biskoppen dog kende noget til hans Virksomhed i Menighedslivet. Derfor kan vi jo godt i Udvalget drøfte det Spørgsmaal noget nøjere, hvorvidt denne Bestemmelse er tilstrækkelig, eller vi maaske skal indsætte en anden Bestemmelse i Stedet for. Det var nærmest med Tanken paa de amerikanske Præster og Frimenighedspræsterne, at jeg forleden fremdrog, at vi muligvis burde flytte de akademisk uddannede Mænd op paa den Plads, hvor de førnævnte Præster staaar. Endvidere tror jeg, at en Mand, der har en saadan akademisk Uddannelse, ikke vil gaa over i Præstegerningen, hvis han ikke netop føler et særligt Kald til det, ogsaa fordi hans Løn i mange Tilfælde derved vil blive mindre, end den kan være i en anden Stilling, som han har uddannet sig til. Hvor gerne jeg end vilde følge det ærede 4de Medlem for 2den Kreds i hendes Betragtning af Præsternes Idealitet med Henblik paa den Gerning, de gaar ind til, ser jeg mig ikke i Stand dertil. Jeg tror, at en ung Mand, naar han gaar ind til Studiet ved Københavns Universitet, ogsaa tænker paa, hvad han muligvis kan faa i Løn, naar han en Gang har faaet sin Eksamen. Og hvis den unge Mand ikke selv tænker paa det — de unge tænker ikke altid saa dybt over dette Spørgsmaal, heldigvis —, saa tænker hans Forældre over det og gaar maaske hellere til at bekoste Sønnens Uddannelse, naar han har Udsigt til at opnaa en vellønnet Stilling. Derfor mener jeg, at en af de væsentligste Grunde til, at Tilgangen til det teologiske Studium er saa ringe, er den, at Præsternes Løn ikke har holdt Trit med andre Embedsmænds Løn i den Tid, vi har gennemlevet, specielt i den sidste Tid. Hvor gerne jeg end vilde være enig ogsaa med den højtærede Kirkeminister paa dette Omraade, kan jeg heller ikke helt følge Ministeren her.

Jeg er glad for de Udtalelser, Ministeren i Dag fremkom med angaaende Sammenlægningen af Præsteembeder. I dette Stykke kan jeg for saa vidt følge Kirkeministeren. Men naar den højtærede Minister hertil knytter, at man muligvis kan spare nogle Penge, hvormed man kan komme de daarligst stillede Præster til Hjælp eller maaske forbedre Præsternes Løn i al Almindelighed, saa er jeg ikke sikker paa, at det er den rigtige Vej at gaa. Thi vel vil jeg indrømme, at her maaske kan spares en lille Smule, og det skal jeg i en Tid som denne heller ikke være uvillig til — for saa vidt det er muligt, mener jeg ogsaa, det er rigtigt at spare

her —, men Ministeren knyttede dertil den Bemærkning, at da Folketallet vokser baade i Byerne og i Stationsbyerne, bliver det maaske nødvendigt at ansætte flere Præster, og det kan saa igen give Anledning til, at Kirkeskatten bliver større. Dette vilde jeg i høj Grad beklage. Jeg vil gerne nu, ligesom jeg flere Gange før har gjort det, gøre mig til Talsmand for, at naar det i Virkeligheden er Staten, som ved sine Love har bevirket, at Kirken ikke kan lønne de Præster, der nu findes, paa en efter min Mening forsvarlig Maade og langt mindre ser sig i Stand til at lønne flere Præster, maa det være Statens Opgave at træde til; men hvis der skal ske en Forbedring af Præsternes Løn og ansættes flere Præster, maa det ikke lignedes paa Kirkeskatten; det finder jeg vil være urigtigt.

Naar den højtærede Minister sagde, at han efter min Tale i Fredags maatte skønne, at jeg ikke værdsatte Lægmandspræsternes Arbejde eller Ansættelsen af dem synderlig højt, vil jeg dertil sige, at det vistnok er en Misforstaaelse. Jeg udtalte ifølge Fortrykket, at naar vi ikke i Øjeblikket vil stille Forslag om, at denne Lovgivning ophører, er det af Hensyn til Præstemangelen og til, at der muligvis ad den Vej kan tilføres Folkekirken Værdier, som den har godt af at faa tilført. Det er dog en Anerkendelse fra min Side af, at man netop ad denne Vej kan tilføre Folkekirken Værdier. Og jeg har paa ingen Maade udtalt mig nedsættende om Lægmandspræsternes Virksomhed; det vil jeg ikke gøre, tværtimod. Men det var nærmest med Henblik paa Afhjælpning af Præstemangelen, at jeg udtalte mig, som jeg gjorde, om disse Lægmandspræsters Ansættelse i Folkekirken: at de paa Grund af deres ringe Antal ikke kan afhjælpe Præstemangelen her i Landet. Og naar den højtærede Kirkeminister i Dag har udtalt, at Tiden er ikke til at sænke Niveauet i Folkekirken, og at vi maa tage Hensyn til det hele Kirkesamfunds Tarv, saa er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister. Det er derfor, vi fra vor Side fra første Færd har stillet os noget betænkelige overfor dette Lovforslag og, saa vidt vi er i Stand dertil, vil gøre det endnu vanskeligere for disse Mennesker at komme ind, saaledes at de, der kommer ind ad den Vej, er, som den højtærede Kirkeminister sagde i sin Forelæggelsestale, Mænd, der har vist, at de ikke er dagligdags Mennesker.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg er enig med den højtærede Minister i, at der er